

„A kevesebb több!”

Általános Ügyek Tanácsának ülése (kohézió), 2018. november 30.

Interjú az osztrák uniós elnökségi csapattal a Tanáccsal folytatott tárgyalások állásáról, az egyszerűsítésről és a négylábú támogatásról

December 31-én végéhez ér az EU Tanácsának osztrák elnöksége. Miután a 2020 utáni kohéziós politikára vonatkozó bizottsági javaslatokat mindössze egy hónappal az ország soros elnökségének kezdete előtt tették közzé, Ausztria és az osztrák tárgyalók központi szerepet játszottak a Tanáccsal folytatott tárgyalások megalapozásához. A *Panorama* a brüsszeli csapattal, Johannes Rossbacher, Alexander Ferstl és Christoph Klemencic tárgyalókkal beszélgetett.

Hogy állnak a 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó jogalkotási csomaggal?

Johannes Rossbacher: Elmondhatjuk, hogy a tervek szerint haladtunk a munkával. Közel állunk a megállapodás eléréséhez a közös rendelkezésekről szóló rendelet kulcsfejezeteit illetően. Az ERFA-rendelet pedig csaknem teljesen készen áll a Tanács részéről. Az asztalra letett öt jogalkotási javaslattal a tanácsi munkacsoportunk mindent megtett a gyors és nagy hatású előrelépés érdekében.

Milyen megközelítést alkalmaztak a tárgyalások során?

Alexander Ferstl: Először is meggyőződésünk volt, hogy a Bizottság javaslatai észszerűek és valódi előrelépést jelentenek az egyszerűsítés terén. Ennek tudatában próbáltuk korlátozni a javasolt jogszabályszöveg változtatásait. Úgy gondoljuk, hogy nem kell mindent szabályozni – ebben az értelemben a kevesebb több!

Sikerrel jártak?

Christoph Klemencic: Úgy gondolom, igen. Megtartottuk a Bizottság által javasolt egyszerűsítési elemeket, és még tovább is léptünk ezen a téren. Vegyük például a partnerségi megállapodásokat! Miért lenne szükség arra, hogy egy kis költségvetési előirányzattal vagy csak egyetlen több alpra építő programmal rendelkező tagállam ilyen dokumentumot készítsen? E plusz lépés bizonyos esetekben való kihagyására irányuló javaslatunkat is elfogadták a miniszterek a november 30-i ülésen.

Van-e megállapodás a költségvetésről?

Johannes Rossbacher: A többéves pénzügyi keretre vonatkozó tárgyalásokra a legmagasabb szinten kerül majd sor. Mi azon dolgoztunk – illetve dolgozunk még most is –, hogy a végrehajtási módok megfelelőek legyenek. Azoknak az elemeknek adtunk prioritást a rendeletekben, amelyekre a programhatóságainknak a régiókban szükségük van

» Soros
elnökségünk során
szerepünk az volt,
hogy független
közvetítőkként
járjunk el és hidakat
építsünk. »

a jövőbeli programjaikhoz. Tehát amint a pénzügyi döntések megszületnek, könnyen létre tudjuk hozni a kapcsolatokat.

Melyek ezek az elemek?

Alexander Ferstl: Minden, ami az auditál és ellenőrzéssel, a programozással és tervezéssel, valamint a feltételrendszerrel és az eredményességgel kapcsolatos. Tudom, hogy mindez nem hangzik túlságosan izgalmasan, de az irányító hatóságoknak tisztában kell lenniük azzal, hogy mire számítsanak, és meg kell kezdeniük a végrehajtási struktúráik létrehozását a jövőbeli programokra vonatkozóan. Azt reméljük, hogy ezzel a stratégiával értékes

időt tudunk nyerni és biztosítani tudjuk a programok gyors indítását. Fontos, hogy a dolgok már 2021-ben beinduljanak, ne csak 2022-ben vagy 2023-ban.

Visszatekintve az elmúlt hat hónapra, mik voltak a főbb kihívások a tárgyalások során?

Christoph Klemencic: Úgy fogalmaznék, hogy kompromisszumokat kellett találnunk a különböző érdekcsoportok között, mind a nettó befizetők és a nettó kedvezményezettek, vagy a nyugaton, keleten, délen és északon alkalmazott eltérő megközelítések között, illetve a fenti két aspektustól teljesen függetlenül is nagyon eltérő vélemények között is. Soros elnökségünk során szerepünk az volt, hogy független közvetítőkként járjunk el és hidakat építsünk. Ugyanakkor azonban ez nem jelentette azt, hogy mindig mindenkinek sikerült a kedvére tennünk.

Johannes Rossbacher: A kompromisszumok elérése soha nem könnyű. Valószínűleg akkor tudhatjuk, hogy megfelelő kompromisszumot sikerült találnunk, ha a tárgyalóasztalnál mindenki egy kicsit örül is és egy kicsit szomorú is egyszerre.

Mi lesz a tárgyalások következő lépése?

Alexander Ferstl: Januárban a romániai kollégák veszik át a stafétabotot és folytatják a munkát az általunk elindított gyors tempóban. A hetenként egy vagy két munkacsoport-értekezlet és hasonló megközelítés eredményeképpen további gyors előrehaladás várható a következő hónapokban. Az egyetértés kialakulása után a Tanácsban kezdetét veszi a háromoldalú egyeztetések szakasza. Meggyőződésem, hogy a Tanács, a Bizottság és a Parlament álláspontja nem áll túlságosan távol egymástól.

Összefogás a kohéziós politika érdekében: a Tanács strukturális intézkedésekkel foglalkozó munkacsoportjának nem hivatalos találkozója Ausztriában (Burgenland), 2018. szeptember

” Megtartottuk a Bizottság által javasolt egyszerűsítési elemeket,
és még tovább is léptünk ezen a téren. ”

Paul Unglaub, Johannes Rossbacher, Alexander Ferstl (Elvirával), Christoph Klemencic

Ha megengednek egy személyesebb kérdést: milyen volt az elnökségi csapatban a munka?

Johannes Rossbacher: Én most harmadjára vettem részt az osztrák elnökség munkájában, így már tudtam, hogy mire számítsak: hosszú munkanapokra, vasárnapi értekezletre és rendkívül intenzív csapatmunkára. De őszintén szólva nem lehattunk volna sikeresek a Bécsből kapott csodálatos támogatás, a Tanács titkárságának nagyszerű kollégái, a sokoldalú Paul, no és persze Alexander kutyájának segítségével!

Egy elnökségi kutya?

Alexander Ferstl: Igen, a kutyám is ott volt velünk legtöbbször. Elvira – merthogy ez a neve – gondoskodott a jó hangulatról

és mindig sikerült néhány vidám percre elterelni a gondolatainkat a rendeletekről. Ez egyértelműen segített egy ilyen kihívásokkal teli időszakban.

Johannes Rossbacher: Vicces, hogy jómagam korábban féltem a kutyáktól, de ez mostanra teljesen megváltozott. Még hiányozni is fog Elvira „támogatása” – ő is teljes értékű csapattag volt!

Úgy tűnik, kellemesen telt az idő!

Christoph Klemencic: Teljes mértékben! Részemről a legemlékezetesebb eset az volt, amikor az egyik tanácsbeli kolléga nem értette a levezető elnök nevét, és aztán „Johannes” helyett az angol nyelven hasonló hangzású „Your Highness” (magyarul: felség) megszólítást alkalmazta. Mondhatni, igazán elnöki megszólítás!

Alexander Ferstl: És el ne felejtsük a horvátországi kollégát, aki jódlizni kezdett. Tartottunk egy rövid képzést is a megnyitó fogadás alkalmával – és sokan még most is tudják, hogyan kell jódlizni! Nem semmi...

Johannes Rossbacher: Egy kis móka mindenképpen segít egy olyan hatalmas feladat kapcsán is, mint az EU soros elnöksége, az már bizonyos! ■